

LA TOMASA

SETMANARI CATALA
 FESTIU IL·LUSTRAT Y LITERARI
 10 CENTIMS lo número per tot arreu

DIRECTOR: A. FERRER Y CODINA.

Preu de subscripció 2 R^s al mes.

REDACCIO: San Pau - 56 - Lit.

VICENTA FERNI

Canta com un rossinyol,
 y, ab encants de tota mena,
 sab presentarse en escena,
 del Art brillantí com sol.
 La seva ausencia condol,
 la seva presencia es grata,
 y la gracia, en ella innata,
 tant la eleva y fa agradosa,
 que, si agrada com hermosa,
 com á cantanta, arrebatada.

WINGO

Ab lo present número, incluím lo segón plech del folletí, ab dos grabats intercalats. Ja vehuen com lo que vam prometre hu aném cumplint.

Recordém als suscriptors y corresponsals de fora que á la major brevetat, nos remetin l' import-suscripció del mes de Janer, en valors, sellos, etc.. etc., puig ab sentiment, los manifestém que en cas contrari no 'ls remeteriam lo periódich.

CURRIDOS

(Conclusió)

—Ves, ves, ximple, contesta la vella, cuidat de tu y porta el *mistech*. Vés, que li vá ni ni li vé si aquesta está grassa ni magre, ni si vol aygua ó vol ví.

—Ja os arreglaria jo... diu el mosso girant l' espatlla y dirijintse al taulell á buscar la racció per aquella mala bestia ab figura de dona.

—Voltéulo, crida en Sistax, mentras en Quilda es beu d' un trago la copeta que li han dut.

—En aquet, un dia li clavaré una empolla p' el cap: diu tot aixugantse els llabis en Quilda. Es fica molt ab mí y un dia trovará alguna cosa esbarriada.

—Qué t' ha fet? exclama la Pepeta reconeguda al interés que habia vist s' havia pres per ella el mosso.

—Lo qu' has de fer tú, es callar.

—Qué disputéu ara? Anyadeix la vella.

—No voyéu com defensa al seu protector?

—Defenso la rahó. Fins aquí qué t' ha fet?

M' ha regalat un thé; millor, home, axis no l' haurás de pagar tá.

—Si segueixes parlantet pinto els cinch dits á la cara... Prou que ho filo jo tot això.

—Bé... ja ho enrahonaréu á casa. Diu la vella... Ne moguém escándol aquí.

—Es clar, replica en Sistax, mentras la Pepeta retira lo thé qu' apenas havia tocat y s' aixuga lo devantal fins ahont havia rodat una llágrima de fel sortida de sos ulls negres com las alas del angel de la nit.

—Als pochos moments se sent la veu de *paso* y lo mosso coloca damunt de la taula lo *mistech* qu' havia demanat aquella fiera revellida:

—Ab una mirada comprén lo bon xicot que durant la seva curta ausencia hi havia hagut trángol y comprenent que qualsevol paraula qu' hagués dit habria de complicar la cuestió en perjudici de la pobre malalta, dona *media vuelta* y se 'n vá cap al taulell *atisbant* desde allí el grupo de nostres protagonistas.

Després que la bruixa va acabar de tragarse la racció, diu en Quilda: Ara os n' aneu á casa y dintre un moment vindrém.

—Sense veurer la funció? contesta la vella.

—Aném, aném, interrompé la Pepeta, ja voldria serhi.

Després que las dugas donas han deixat anar la porta del café que s' ha tancat sense cap ruid, gracias al método novament importat, en Quilda pica de mans y á poch se presenta de nou el mosso, causant ignocent del conflicte.

—Quant debém, tot plegat?

—Vint y un ral.

—Ja contas el thé?

—No.

—Bueno donchs, vint y dos y mij y dos y mitj d' anguila, vint y cinch.

Demá te 'ls donaré.

—Está be... diu el xicot, després d' una curta pausa y mentras els dos curridos se giran á mirar á la escena qu' en aquell moment acabavan d' aixecarlo teló y entornantsen cap al taulell exclama ab veu baixa: Si no que tot ho pagaria aquella pobre xicota no t' en anirias ab lo deute... pero aquell albat 'm fa llástima.

Als dos anys d' aquestos fets qu' acabém de relatar, passavan per un poblet de prop de Barcelona quatre ó cinch presos que 'ls duyan de paso.

Com es molt natural, varen sortir la gent á las portas de las botigas per curiositat.

En una d' ellas hi havia un jove com de uns vint y set anys y una noya d' uns divuit. Lo jove era lo mosso del Cafè Cantant; la xicota

la Pepeta mol *redonxona* ab un nen al bras d' uns tres mesos com un pom de flors.

F'aja un any que s' havian casat y tenian una taberna molt acreditada.

De repent ella s' torna groga y senyalant á dos dels presos, diu al seu marit. Els coneixes?

—En Quilda y en Sistax! va exclamar ell.

—Los dos curridos qu' efectivament eran ells, varen reconexer al felís matrimoni, y avergonyits no sabian hont ficarse.

Los portavan presos per falsificadors de lletras.

PEPET DEL HORT

A UN BRETOL

PRECIAT DE NOTABLE

Que no pagas may l' escot
Vajas sols ó acompanyat,
Que t' consideran per tot
Com un dropo rematat;
Qu' ets rich, orgullós é idiot,
Xerrayre, estúpit, inflat,
Que no asertas un sol mot,
Tot es una gran vritat...
Mes, l' objecte del sonet,
Fabi, no ha estat pas aquet;
No gastant pas cap embut
Vetaquí 'l consell clá y net:
Continúa ab lo teu fet
Y tindrás plata... y salut.

I. BAUCELLS PRAT.

LO CIRCO ROMÁ

(Conclusió.)

Lo poble rey, no ocupa ja las enrunadas *gradas*, pero la imaginació, las pobla y veu á una multitud evocada per l' esperit d' investigació y fins creu descubrir lo *podium* ocupat per las vestals. Per los *vomitòris* empenyers la multitud desitjosa de presenciar lo sagnós espectacle; y bullir en la *popularia* aquell mar d' ondulantas testas tapadas per lo inmens *velarium* que resguardava del Sol tota la superficie del Circo.

¡Pedras silenciosas!... venerables arenas regadas ab la prehuada sanch de tants mártirs, ¿ahont son aquells emperadors d' afeitadas caras qu' escoltavan ab desdeny soberá dels llavis de las víctimas, la sapiguda frase de: Ave Cesar... morituri te salutant?

¿Que s' han fet, digas, tétrich, é imponent Colisseo, aquellas hermosuras cubertas ab la *palla* de porpra? . cruels é impúdicas matronas qu' acudian plenas de entusiasme á presenciar aquellas inhumanas festas!

¿Qué s' han fet també aquells reposats atletas?

¿En hont son colgats aquells *cas-tus* que rematavan de un sol cop descarregat per una má forta, si las sacerdotisas de Vesta no estenian sas varas en senyal de que 's perdonés á la víctima vensuda?

Ja no quedan ni vestigis de aquells sers que poblavan son antro.

De tots ells queda sols lo recort; fins s' han perdut sas cendras.

Per sort ja no hi ha victimas.

En lo mateix lloch en hont morian aquellas, fetas á trossos per las urpas de las feras, s' aixeca la creu gloriosa del Redemptor del mon.

Esclaus y Senyors han desaparecut. Aquells ja no atronan els aires ab sos crits de dolor.

Aquets ja no prorrumpen ab atronadors aplausos al veurer correr á torrents la sanch de tantas victimas.

La dalla de la mort ha tallat lo fil d' unas vidas que no devian haver may alenat.

Lo gel del sepulcre ha fet callar sos llabis pera sempre.

Pasarán los anys, los segles se succhirán los uns als altres y tú també, historich y robust Colisseo, tú també desapareixerás, y las generacions futuras no 't coneixerán mes que per las ressenyas que de tú ne fassi l' historia.

Mes encara, temps vindrá en que fins lo recort se perdrá de tú, y lo curiós investigador del desvindre, y lo sabi anticuari no podrán dir contemplant lo lloch en hont encara se contemplan los trosseijats restos:

¡Aquí s' alsava lo Colosseo!.. aquí s' alsava lo acusador monument de la crueltat romana!

La mentida civilissació de tos senyors... la pompa de los emperadors y consuls. s' ha perdut en la sombra dels segles.

Ton nom se perdrá també

PEPET DEL HORT.

MÁSCARAS

ESCOLTIN; Se me ofereix un dupte. Los qui, durant l' época de carnavaul 's disfressan ó s' entregan á las ximplas propias d' aqueixos dias, ¿perden l' carácter de personas propiament ditas ó per lo contrari, l' adquireixen?

Aixó semblará estrambótich. Y no ho es. Veuran ab lo que 'm ficso. L'

instint principal del individuo no es la formalitat. No hi ha casi be ningú que estigui grave per temperament. Los més, acostuman á fé 'l sério per conveniencia.

Agafin un magistrat; búsquilo ben sério devant d' un tribunal. ¿Creuen qu' aquest es lo seu estat natural? S' equivocan. Lo cárrech que desempenya, la seva investidura fa que 's transformi apareixent distint de lo qu' es. Jo conech un Jutje, que dificulto pugni igualarlo ningú en serietat. No obstant, fa poch, al ferli una visita de confiança, vaig trovarlo fent *bombollas* per distreurer á un xavalet que té, mes avispat y murri qu' una llebra.

Dirá algú; "Bè, aixó no fa 'l cas. En lo seno de la familia, á casa, qui mes qui menos 's permet un rato d' expansió, Permetin.

Conech un diputat á Corts que se las pinta de formal com ell sol. Y, deixant apart que ja la seva elecció va ser una bufonada, la formalitat d' aquest subjecte acostuma á sufrir uns sotrachs de consideració. Aspira á ministre y, segons tinch entès, creu que la manera per ell més fácil de lograrho consisteix en permetre que la seva *femella* siga amiga íntima d' una persona molt significativa. Aixó per un cantó. Per l' altre, la gravetat ab que l' home defensa la moral, y l' aplom ab que 's dedica á escriure un drama qu' ell presentará una filípica contundent contra l' adulteri. ¿No 'ls sembla un carnestoltas?

Un altre.

Lo meu propietari, (es á dir l' amo de la casa hont estich,) es un subjecte dels més sérios. No poden figurarse ab quina magestat y parsimonia 's presenta cada més ab 'l recibo. Alguna vegada he tingut de dirli: No puch. Fillets de Déu que hi hagut dit. Era de veure la cara que feya. "La formalitat, ¡oh!, la formalitat es lo principal en aquets asuntos; va dirme.

—No, dispensi: en aquets asuntos, lo principal es tenir cuartos; vaig respondrerli

Llavors va interessarse un tant per la situació meva, y apesar de son carácter purament feréstech, fins va acabar per oferirme la seva protecció.

—No, gracias, Don Mariano.

—Ja sab que jo só una persona sería.

—Si, si; pero muchas gracias: vaig repetirli. No estich acostumat á que 'm protegeixin.

(Sé de bona tinta que don Mariano perteneix á la *Societat protectora d' animals y plantas*..)

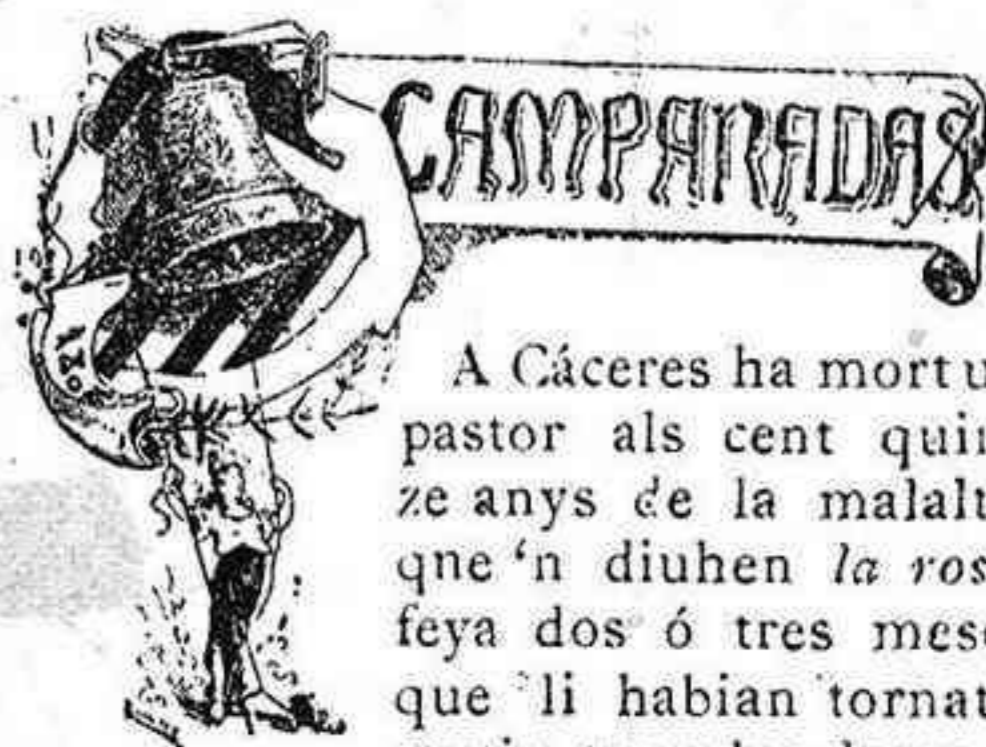
Pues buenó, aquest bon senyor, que te una cara que ni feta d' encárrrech, ab una fesomia tan aspre que 'l meu bailet quan lo veu apreta á corra; aquest propietari tan sério, tan formal que alardeja de gravetat y planta cara al que rigui, acaba de separarse de la dóna; més ben dit, la dóna s' ha separat d' ell, ¿perqué dirian?.. Perqué l' home á la quenta s' entretenia fent pessigollas á la criada.

¿Volen mes máscaras?

Prou

Continuació á la setmana próxima.

ANTON PAGÉS.

A Cáceres ha mort un pastor als cent quinze anys de la malaltia que 'n diuen *la rosa*, feya dos ó tres mesos que 'li habian tornat á sortir totas las dents, y tot lo dia volia jugar ab los noys del carrer.

Res... esque la mort no 'l devia tenir á la llista y el mestre tornaba á comensar la partida.

Apa... á dins, company!

Sanchez Bedoya, volia barallarse ab Romero Robledo pero sembla que 'ls padrins no van trobar prou motiu perque los dos diputats es trenquessin lo cap.

Home, senyor Sanchez; si te ganas de fer los galls vagissen á Fransa, ja veurá allí com trovará *pendant* desseguida.

Y hasta pot ser trovi alguna altra cosa esbarriada.

Bé... que saben ja del cert de que va morir lo fill del emperador d' Austria? Nosaltres creyém que va ser perque va deixar de respirar.

Veuran, aixis ningú 'ns pot dir res.

Com qu' es la pura vritat.

La gent está que trina per haber la Academia de Madrid, dat carbassa al nostre gran novelista Perez Galdós.

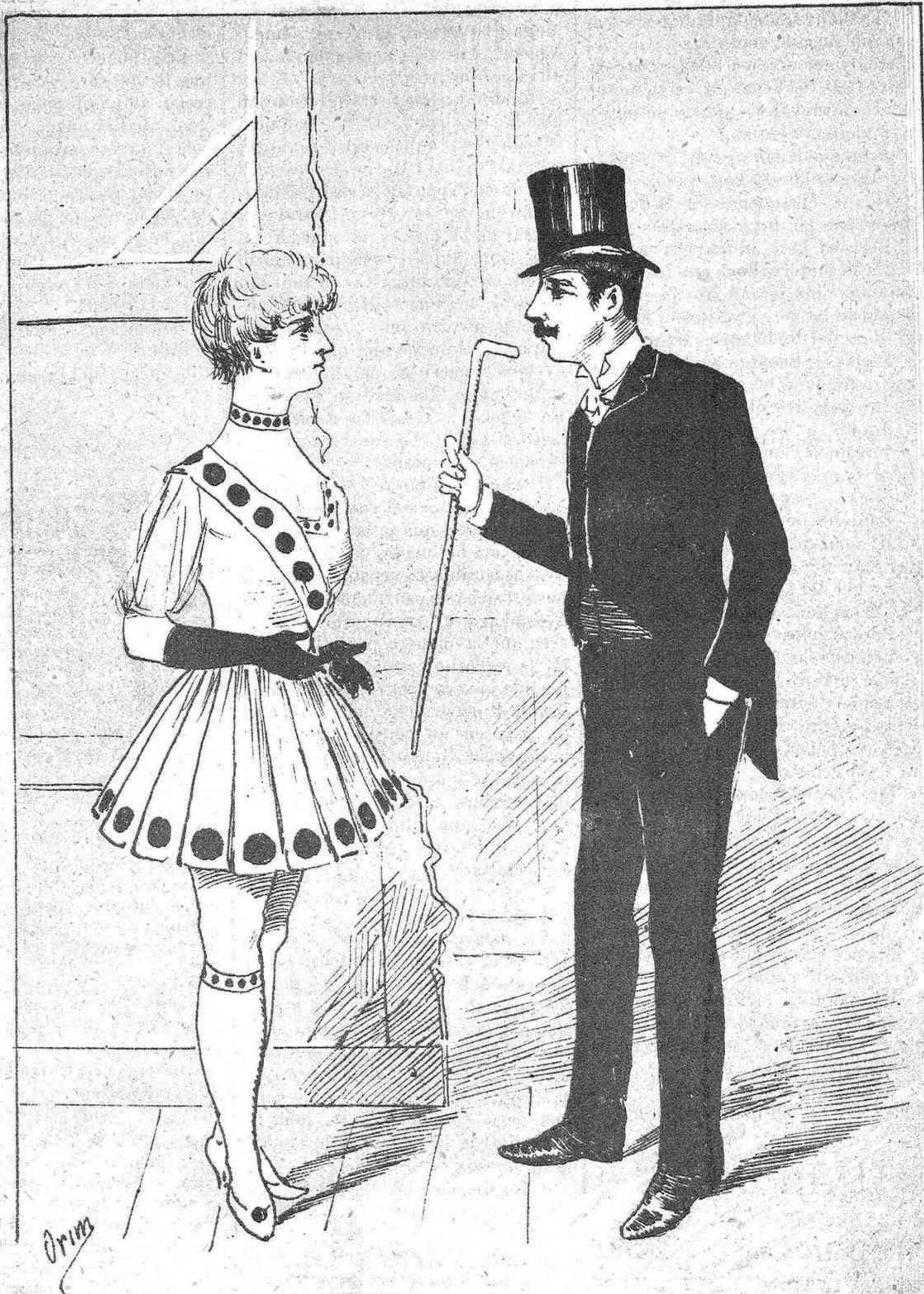
Quan la Academia ho ha fet, senyal que la mereixia.

Ves si ella no sabrá qui es lo mes sabi...

En Commeleran, oy?

Es clá.

ORTOGRAFIA.....

—No m' ho neguis: l'altre dia,
à darrera 'ls bastidors
't va fé un petó aquell tipo.
—¿Un petó?... ¡Es fals! (Van ser dos).

HASTA LUEGO

Si es l'absenta del amor
lo bes, com algú ha afirmat,

aquest parell qu' aquí veuen
¡quin tip d' *absenta* 's farán!...

¡TAT!!!

¿Qui resulta més sorprés:
'l qu' entra ó 'ls que son á dins?...

O jo no hi entench pilota
ó aquets dos seran cosins.

Los senyors don Marcos Zapata y don A. Ferrer y Codina están treballant en perfeccionar lo drama *Un caudillo de la Cruz* per estrenarlo molt abiat en nostre Teatro Principal.

Ja veurán quinas decoracions!
Y quins trages!
Y sobre tot... quins versos!
Y del modo que 'ls diu en Vicol..

Ens proposém donar à llum dintre breus dias un estens judici crítich del nostre Teatro regional.

En ell ens ocuparém detalladament de la seva historia; de sos autors, actors, empresas y fins dels edificis en hont fins avuy ha estat instalat lo modern Teatro.

Com será un treball de dimensions puig volem tractar l' assumpto ab todas las sevas menudencias, tal vegada donarém full apart perque fins es puga archivar separat dels números del setmanari.

En dit judici crítich, farém cas omís d' amistats, jerarquias artísticas, ben ó mal adquiridas, y darém á cada hù lo que siga seu y res més; ab datos irrecusables y al alcans de las mes obtusas inteligencias.

La *Correspondencia d' Espanya* fent lo comentari del conflicte, català-castellà respecte á la Exposició de Paris s' expressa ab termes molt distints als del *Liberal*.

La felicitém.

PRINCIPAL.—Com ja prevejerem, lo benefici de la senyora Tubau va ser un verdader aconteixement teatral. Escullí la obra *Por derecho de conquista* y á pesar de ser una de las que mes brillaba lo talent de la inolvidable Diez, no va ser obstacle perque hi brillés la beneficiada, obtenint un triufo durant tota la representació. Al final de la mateixa, hi hagué llaurer, coronas, poesias, etc. Rebi nostra enhorabona. Ab la mateixa obra y estreno d' un monòlech original del director y empresari senyor Palencia titulat *Hasta luego*, lo dilluns últim se verificá la funció de despedida. Los desitjem que allá al *altre mon* com digué la senyora Tubau referintse á Buenos Aires hi trobi la mateixa acullida que ha obtingut entre nosaltres, puig sas condicions artísticas la fan mereixadora de tota clase de simpatias, Recullint las frases laudatorias que tingué per tota la premsa y lo públich, per nostre part li dem las mes respetivas gracias y dihentli per final *Hasta luego*. Per uns cuants dias quedarà tancat eix teatre fins que vingui la célebre cantant *Nevada*.

L' abono ha sigut tant numerós que casi ja no queda res per la taquilla. Aixó demostra lo verdader deliri ab que es esperada per los filarmónichs barcelonenses.

LICEO.—Ab lo benefici de la Senyora Roluti també s' ha tancat eix teatre. S' anuncian grans projectes per la próxima temporada de primavera. Allá veurém.

ROMEA.—Com estava anunciat se verificá lo benefici del Sr. Franqueza Comas ab un plé com una casa. Los amichs l' obsequiaren ab regalos per demostrarli las simpatias que ha sapigut obtenir ab lo càrrech de Administrador del teatro. Per una repentina indisposició del senyor Fontova s' encarregá del seu paper lo estudiós actor de caracter senyor Martí, que á pesar de desconeix lo paper y sense ensaig, ne sorti molt airós. Nostre aplauso. La secció catalana está enseijant una obra nova titulada *Lo pare conveniencias*, original de nostre director y qual estreno tindrà lloch la semana entrant.

TIVOLI.—Ha acabat també sa campanya la companyia de zarzuela que se traslladará primer á Sabadell y mes tart á Reus. Dat son estens repertori y nutrida companyia, creyem que eixa gira artística 'ls reportará honra y profit. Per avuy está anunciat lo debut d' una companyia d' ópera italiana composta de las senyoras Ferni, De Sanctis, Cescati y los senyors Gasparini, Brotard, Rubi, Ventura, Faf, etc., etc. Com los preus que rejirán son tan economichs y las simpatias que tenen ayats artistas son tan colosals, creyem que lo senyor Ignaci se farà barba d' or. Aixís sia, puig s' ho mereix per sos sacrificis en complaure lo públich.

NOVETATS.—Dilluns per lo benefici del Sr. Capdevila s' estrená la pesa titulada *Las tauletas del torrat* que van ser molt ben rebudas per lo xispejant de son diálech. Com se tracta d' una obra de dos joves principiants y dat l' éxit obtingut, esperém que no será eixa la última obra que vegem d' ells. Lo beneficiat l' obsequiaren sos amichs ab valiosos regalos. Se prepara per lo benefici de la Sra. Mena l' estreno de *La Idiota*.

CALVO-VICO.—Com ja notificarem, lo Sr. Riutort escullí per son benefici l' estreno de *Pedro el Bastardo*, drama que agradá á la concurrencia y que posá á proba las condicions artísticas que poseheix lo Sr. Riutort. Eix actor dintre pochys anys, creyém, será una notabilitat puig cada dia li veyém nous progressos a lo difícil art dramátich que ab tan d' aplauso va cultivant. Respecte á las condicions literarias de la obra, ab dir que es de 'ls Srs. Cavestany y Velarde, queda fet son millor elogi.

ELDORADO.—L' estreno de *Ortografia* á pesar de haber sigut algo coneguda eixa obra, va ser una altre sorpresa, puig ab honor de la veritat nos agradá molt més que en l' altre teatro que s' ha representat. Sens dupte que lo éxit va ser pro uhit per que la Companyia del Sr. Colomé, hi dona mes moviment y com los artistas d' eixa companyia tean un *chic* especial per aquet género qu' avuy es lo que impera no 'ns estranya que lo públich rebés l' obra ab molt agrado. Molt notable y guapisima la Sra. Mateu y sos companyantas, los punts..... Me sembla que farán pasar algun mal rato á certs in-

terrogants que devegadas hi ha en lo escenari.

EDEN-CONCERT.—Durant la última semana ha representat la companyia de zarzuela *El gorro frigio* que ha obtingut molts aplausos y en particular la Srta. Molgosa que hi está molt cachonda. Lo cuadro flamench y la notable pareja de Sevillanas y Perteneras (com diuhen ells) cada dia va agradant més. La *troupe française* ab sos xispejants couplets fent posar los pels de punta. La Mlle Margueritha ab sos cants tirolesos nos agradá extraordinariament. Sabem que en la nova troupe que ha contractat lo Sr. Galofre y que debutará lo dia 7 hi han verdaderas notabilitats, per lo tant á sentirias y admirarlas puig com entrem en época de Carnaval, convé distreurens y passar lo rato alegre y divertit.

UN COMICH RETIRAT.

En Santovenia y en una sola casa van cometrems dias passats tres homicidis.
Y el globo en tanto sin cesar navega...

Los periódichs de Valencia diuhen que los obrers intentan fer una manifestació p' els carrers de dita ciutat, portant una bandera ab lo següent lema: Fam...

Por el píelago inmenso del vacío.

Lo que m' estranya, com en Floquet y en Boulanger no s' han tornat á desafiar...

Per haber de quedarse com avans ya no havian d' haber fet tants romansos. Vaja... torninhi... Ara jugo per el general.

'M' sembla que de la questió de 'n Romero Robledo, 'n Cánovas pagarà els plats trencats.

Tinguinho present, per mes endavant.

Devegadas el que atissa els gossos es el que 'n surt mossegat.

Home, senyor Almirall, aquell tomo dels Jochs Florals...

Miris que aviat torném á ser al Maig y n' haurà de fer dos.

Las poesias ja haurán passat de moda.

Mes transferencias!.. Home, tinguin cuidado á qui emplean...

Per remenar diners nombrim á mí, veurán com no faré com aquets.

Probinho, no tocaré un quarto.

Quedarán parats.

Quina casualitat la caiguda d' aquell torpedo en lo port de Málaga. Y hi ha qui diu que va ser fet espressament.

Pobre gent!
Aixó be es posar mal...

Ara diu que s'ha experimentat que no s'escan prou bacallans per proporcionar l'oli qu' es ven.

A tal noticia varem telegrafiar á un corresponsal que tenim á Noruega y que va resoldrer la cosa.

Diu que agafan els bacallans, els treuen l'oli y 'ls tornan á deixar anar. Vetaquí...

Abiat tindrà lloch en judici oral la causa del carrer de Fuencarral.

Aixó casi es un vers.

Ara algú pot ser ens dirá. Be, que ns vol dir ab aixó?

Ah, res, res.

No, que no será res... Que no volém mes que dar la noticia.

A boquitis tanca'ditis no hi entran mosquitis.

Madrid Febrer de 1880.

AY es bo obrar de primer impuls ni fer cas de paraulas que devegadas obligan á un á fer una planxa.

En la correspondencia passada deyam que *Un caudillo de la cruz* era exacte, punt per punt, al argument del drama *Olger* del nostre director, sent aixis que hi ha alteracions notables en la estructura de la obra y en lo conflicte dramátich, que feren no tingués l' éxit brillant que esperavam tots quants coneixiam lo drama matriu. No obstant, l'obra fou molt aplaudida y els autors cridats en escena á pesar del marcat dualisme regional qu' aquella nit va acentuar-se al veurer al primer catalá que rebia aplausos en lo escenari del Teatro Español.

Varios amichs y admiradors del nostre director y poeta don A. Ferrer y Codina varen donarli un espléndit banquet de despedida, esperant no siga son drama *Olger* l' últim que es donga á coneixer á aquesta gent madrilenya.

La qüestió Romero-Sanchez Bedoya, si bé arreglat de prompte, ha quedat com aquells papers qu' els noys enganxen ab saliva.

Ja veurán com aviat rebrotará y allavors pot ser hi quedi embolicat cert nome célebre que té 'l defecte de mirar malament.

Las cosas, per lo demás, están aquí casi de la mateixa manera.

La estatua del emperador Carlos V en lo Retiro segueix sense nas.

Los empedrats pitjors cent vegadas que en Barcelona y el café Imperial semblant un *bolegon* per fora y una tiberna per dins. Y aixó que *El Liberal* deya que els cafés de aquí son millors que los de allá. No hi deu haber estat may, pobre home!

Aquí en pochos dias ha mort molta gent notable; valga aixó; no caldria sino que

en aquest últim punt també no mes fossim els pobres els que 'ns toqués rebre. Per xó, Deu los hagi perdonat.

Lo setmanari ha agradat molt, y ab lo folletí han tingut molt gust.

Vaja... Estigan bonets. Hasta l' altre semmana.

PEPET

EPIGRAMAS

—En lo vuyt del mes pasat s' en va morir lo noy gran.

—Home 'n fa quedar parat

—Be veig que va caminant.

Lo pelayre D. Nonell al seu art tan s' aficiona que 'n veient guapa una dona diu: ¡mireuse quina pell!

Lo cego Joseph Regafas deya á en Pla parlant d' estafas —Ab mi no 'ls val tenir puny puig en cuestió de enganyarme si venen per estafarme los veij d' una hora lluny.

ANTONET DEL CORRAL.

En una certa reunió que jeperuts la formaren ab eficacia tractaren de lo viurer que hi ha milló mes lo noy de can Garreta á tot Cristo vá chocar porque 'ls hi va proposar lo viure ab l' esquena dreta.

ANGEL DE LA GUARDA.

Vaig havé d' anar un dia al carrer del *Amargós* y per passarne mes via vaig entrar pel dels *Dolors* que dona 'l de l' *Alegria*.

R. CASTELLÁ.

SONET

No hi fet exposicions may de cap mena ni soch de cap hotel, un empresari; no soch com en Girona millonari, perquè no m' hi vist may una cinquena. No soch dels que doblegan molt l' esquena.

perqué de cap monarca soch sectari, no soch ni president ni secretari; ni soch gayre felis, ni tinch cap pena. No soch ni concejal. Ningú del poble, coneix á na 'l qu' escriu aquestas ratllas; y sent aixis; per gracia del dimoni, estich condecorat y soch un noble; puig porto, ja fa temps á las espatllas... la creu (¡valenta creu!) del matrimoni.

LLUIS SALVADOR.

DEL MEU JARDÍ

Lo diner no fá la felicitat, pero ajuda á ferla.

La mort es una cosa que espanta á tothom, y tots los que l' han probada may s' han queixat.

Un matrimoni no pot viurer felis fins que en falta un dels dós.

Si tots los homes hò fossin de debó, al mon no s' veurian tantas criaturadas.

EMILIA.

Telégramas particulars

de LA TOMASA

Honch-Poch, 29, 6 matí.—Matansas d' alemanys per cuidar-se d' els altres.
CAROLINAS.

Toledo, 30, 8 id.—Espasas de fusta per nobles de cartró, s' en farán grans remesas á Catalunya.

Madrid, 30, 7 id.—En aquest moment s' estén lo nombrament de Marqués dels brians á un personatge qual nom costa molt de llegir.

Cádiz, 30, 8 id.
Ha arriuat fent forsas de flaqueza una duquesa; aconteixement piramidal! á veure 'l submarí Peral.

MONGETAS.

ANUNCIS

Bustos-tabaqueros—d' un personatge celebre es daran á bon preu.

Sense patillas, es fara una rebaxa.

S' ha de garantir que no mes es fara servir per guardar tabaco

Es que s' han sapigut cosas.

Pl. ssa Santa Ana y San Joaquin.

S' ha sapigut que no era vritat que s' hagin suprimit d' stinos en certa ració «que no es Espanya» y que segueixin cobrant els que las desempenyavan.

Era una mala volensa.

Tampoch es vritat que en una ciutat, que no es Barcelona, hi hagi qui cobri lo sou de «barrendero» y que no escombrí y porti barret de copa.

Mes malas volensas.

Es necessitan municipals per fer guardar l' ordre en los «paraisos» dels Teatros.

No fora mal qu' anessin provehits de taps de suro per impedir la sortida de certs escapapes de gas ab soroll.

CORRESPONDENCIA

R. Roure.—Rebut l' imp rt Febrer. Per la admissió de treballs á la Redacció, S. Pau. 56.

M. Font, Vilanova.—Rebut Import Janer. Queda anotat lo cambi del periólich á favor de Joan Grifols.

Enriquo Closas y Galés.—Per lo contingut de la seva, serveixis pasar per la Administració

Ximplici Tonto.—Ab honor de la vritat vosté va equivocarse al batejarse, puig no tres de ximplé ni de tonto.

Xatot.—Lo pensament es molt gastat.

M. Riusec.—Vosté es moit treballadori. Algo anirá.

Jaume Vilar.—Preferim curt y bó á llarch y dolent.

Joan Arbós y Aleu.—'Ns ha fet trancar lo cor.

Lluís Salvador.—L' hem de veurer, passi per l' Administració y acomenis.

G. Sin-Sard-Gols.—Mirarem de complaurel. Noy Ros.—Anirá algo. Los acudits n' hi alguns de gastats

J. Staramsa.—Se 'l complaurá.

J. T. Anguila.—Lo seu apellido ja diu qui es vosté. Sab que no fa guerrero aixó de copiar y ferho tan malament. ¿Qué s' creya que no ho coneixeriam?

J. Casanova.—Arreglat anirá.

J. Abriell.—¿Vol que li sigui franch? Pues no serveix.

P. Brot.—Ho llegirem detingudament y per poch sia posible lo complaurem.

Anton Selga.—Id., id., id.

Enrich del Carril.—Antonet del Corral.—S. Font.—Pepet del Carril.—Quimet de Tamarit.—V. Mata de la C.—Estudiant Murri.—De tots vostés algo anirá dels demés treballs quals noms no s' mencionan no serveixen.

Estrella de

Café Cantant

Es un' obra d' art que brilla
igual vestida que nua.

Molts diuen qu' es una estrella;
si senyors, *estrella ab cúa.*

XARADA

A mon amic J. Staramsa.

Suposu que deus saber
que Donya *segona-quarta*
s' ha fet molt *tersa-primera*
venen *cuart-hu-terça-cuatre*.

Al puesto qu' estava ella
y ha una tal *tersa-segona*
de uns vint á vintidós anys
que sembla molt bona dona.

Si veyas á la *Total!*
tot' ella es una *dos-prima*,
y sempre va ab lo *primera*
del fill gran de ca la Quima.

Me descuydava de dirte
que Donya *segona-quarta*
vol comprá un *hu-cuatre-tres*
per la filla de la Marta.

Com que tu no tens res que fé
pots aná ab ella á comprarlo
y al mateix temps pots triarlo
que 't donará algún calé.

R. CASTELLÁ.

II

—;Que vols ferne del conill?

que vares darime, *Total?*

—*Hu-segona-terça-prima*

y convidi á Don Pascual

JOSEPH M.^o BERNIS.

ANÁGRAMA

Passant pel carrer de *Tot*
vaig trová á la *Total*
festejant ab un xicot

FRANCISQUET CERVERI.

CUADRAT NUMERIC

Sustituïts los punts ab números, de
modo que sumats vertical y orissson-
talment donguin lo resultat 21.

Noy Ros.

ROMBO

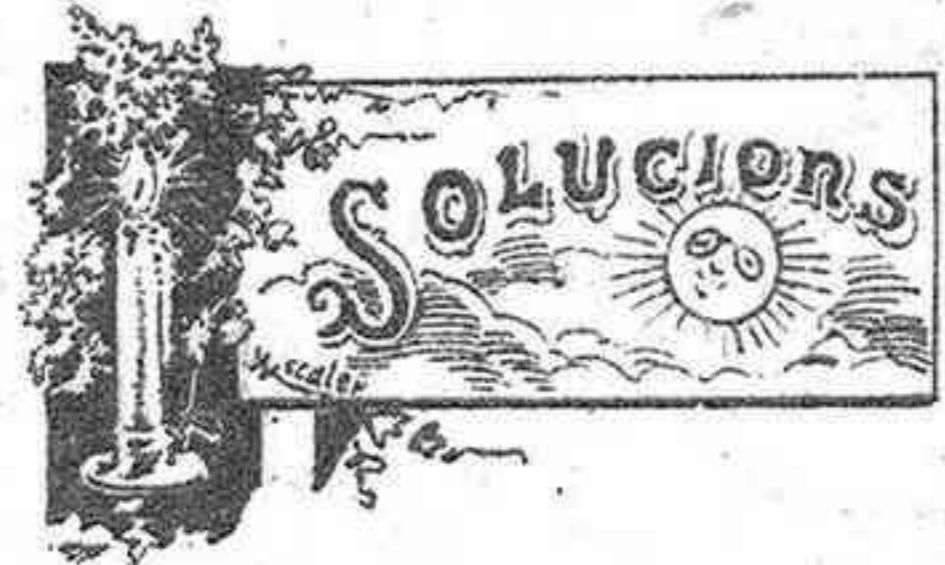
Primera ratlla vertical y horizontal-
consonant.—Segona: lo que té tothom:
—Tercera: joguina de criatura en plu-
ral.—Quarta: part de Barcelona:—Quin-
ta: nom d' home.—Sexta: nom de do-
na abreviat.—Sèptima: consonant.

PAU PELEGRÍ.

GEROGLIFICH

XX
E S
I
X
E R

K. NOVAS DEL K. STELL.

A LO INSERTAT EN LO NÚMERO ANTERIOR

Semblansa histórica.—Roger de Flor.

Anagrama.—Jau-Pau-Cau.

Endevinalla.—Gramática.

Problema. $14 + 7 = 21$

$28 - 7 = 21$

$3 \times 7 = 21$

$\frac{847}{192} / 7 = 21$

Trenca-caps.—La Tomasa.

Geroglífich.—Com mes claus mes dinés.

LA TOMASA.

PERIODICH IL·LUSTRAT Y LITERARI

Suscripció. . . 0'50 pesetas al mes.

Número corrent. 10 céntims.

Atrassat. . . 20 id.

NOTA.—Tota reclamació podrá
dirigirse á la LITOGRAFÍA DE RIBERA
Y ESTANY Administració y Redac-
ció de dit periodich, carrer de Sant
Pau, 56.

Lit. Barcelonesa, S. Pau, 56—Barña.